

La Vida us ho demanava

Normal

0

21

false

false

false

MicrosoftInternetExplorer4

Fa poc que ha nascut Terrícola, una editorial petita de poesia. S'ha d'agrair l'empenta dels seus editors, els poetes Laia Noguera i Esteve Plantada, amants de la literatura que mantenen viva la flama de la galàxia Gutenberg en un moment en què tot allò digital ha arraconat la cel·lulosa. La col·lecció que ara estan presentant consta, de moment, de tres plaquettes (Carles Hac Mor, Meritxell Nus i Jordi Valls) elaborades amb paper de llavors de margarida que es poden plantar amb efectivitat (tenint en compte els congoms dels editors, no podia ser d'altra manera). Obriran, però, altres línies de format més tradicional, com la que encetarà l'esperat Llegat rebel, de Lluís Calvo.

Ho enunciem amb gran eufòria perquè és obvi que la qualitat literària ha minvat força durant els últims anys. Les seleccions de molts editors han estat (i encara són, i més que ho seran ara que Edicions 62 s'ha mudat a Planeta, a la Diagonal) deficientes. El rol del lector s'ha menystingut fins a circumstàncies extremes i molts editors s'han servit d'una comercialitat no sempre justificable amb arguments de supervivència empresarial. En resum, s'ha tirat cada vegada més per una literatura de consum que s'ajunta, és clar, a la politització in crescendo de TV3, a la davallada del nivell en les aules universitàries? Figueu d'un altre paner? Ja ho veuríem. En tot cas, resulta difícil contraargumentar que hi ha d'haver literatura de tot tipus, però el que no pot ser és que se sacrifiqui segons quina veu per a segons quins usos comercials i/o ideològics.

Volem, per una banda, 1) reivindicar el retorn del lector amb talent que l'allau de novel·la gòtica i el best-seller han fet desaparèixer i 2) proposar el replantejament de somni del contracte moral que s'ha de reestablir entre autor-lector. El lector ha de ser un individu obert, disposat a empapar-se de paraules que poden discrepar completament de les seves, amb la seva època o amb un flux de discurs unívoc; se li ha d'exigir com se li exigeix a l'escriptor; no ens enganyem, i parafrasejo el geni Vila-Matas: la navegació literària requereix capacitat d'emoció intel·ligent, d'empatia i d'encarar-se a la tirania del llenguatge quotidià. També cal anar posant sobre la taula casos d'autors mancats del ressò que mereixen. Què és el que passa i ha passat, ens preguntem, per exemple, amb Blai Bonet?

Com a contrapunt, però, i d'altra banda, val a dir que durant l'últim any han nascut, a més del recent microcosmos poètic de Terrícola, bàsicament dues editorials que estan fent una gran tasca

d'edició i que tenen un ull infal·lible: Edicions del Periscopi i Males Herbes (d'altres, com Labreu edicions, ja fa més temps que caminen amb pas segur). Dos dels títols destacats d'aquestes dues editorials són L'escombra del sistema, de David Foster Wallace, i La rara anatomia dels centaures, de M. Àngel Riera, respectivament. També hi ha, doncs, molt bones iniciatives en narrativa, que acostumen a costar més? Als poetes, com diu un poema de Calvo, ja els escau de perdre el nord per ells mateixos (i això sovint comporta una gran perseverança i gust per emprendre, per tots els mitjans, una activitat literària sense treva).

Aquesta revifada instiga a celebrar-ho: no amb xampany, sinó amb aigua. I la que sobri, per a les llavors de margarida. Invoquem les muses, com poetes de "reverenda lletradura": Oh, emprenadors, la Vida us ho demanava!

st1\:{behavior:url(#ieooui) }

```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin:0cm;
mso-para-margin-bottom:.0001pt;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:10.0pt;
font-family:"Times New Roman";
mso-ansi-language:#0400;
mso-fareast-language:#0400;
mso-bidi-language:#0400;}
```